

ning, om hvilken der saaledes synes at være Enighed i Januar Maaned i Aar, ikke gennemført? Og vil den højtærede Landbrugsminister foranledige, at der gøres indtrængende Forestillinger hos den norske Regering, der maatte fremgaa af de forestaaende Stortingsvalg, gaaende ud paa, at dette Spørgsmaal bringes til en saadan Løsning, at der bliver Adgang til at eksportere danske Kreaturer, i alt Fald for saa vidt de er indkøbt Nord for Limfjorden?

Ved Siden af disse Spørgsmaal har jeg nogle enkelte andre Spørgsmaal til den højtærede Regering, som jeg vil tillade mig at stille med det samme. Jeg vil minde om, at der nu snart er gaaet 10 Aar, siden den i 1905 om en Revision af Straffeloven nedsatte Kommission i 1912 afgav sin Betænkning, og at det nu snart er 5 Aar siden, Professor Torp afgav sin Betænkning over den nævnte Kommissionsbetænkning. Jeg vil paa Baggrund heraf spørge den højtærede Justitsminister, om der er Udsigt til, at han i denne Rigsdagssamling kan forelægge et Lovforslag om en Revision af Straffeloven.

Jeg vil dernæst spørge den højtærede Indenrigsminister, om vi i denne Samling kan vente forelagt Lovforslaget om Beværterlovens Revision, og om vi *snart* kan vente dette Lovforslag fremsat. Og med Henblik paa den Forhandling, der har været ført i Københavns Kommunalbestyrelse, og den Beslutning, der der er taget vedrørende Spørgsmaalet om Lukning af Beværtningerne, vil jeg spørge den højtærede Minister, om han er af den Opfattelse, at de Bestemmelser vedrørende Lukning af Beværtningerne, vi har fra Krigstiden, bør opretholdes, indtil der ved Beværterlovens Revision er truffet Bestemmelse om dette Spørgsmaal under Hensyn til Forholdene, som de nu ligger.

Endvidere vil jeg spørge den højtærede Indenrigsminister, om han vedstaar det Tilsagn, hans Forgænger under Finanslovbehandlingen i Fjor gav mig, da han erklærede, at det var Regeringens Villie, at der med Hensyn til de bestaaende Indskrænkninger i Øl- og Spiritusproduktionen, indenfor den Ramme, der var Tale om, ikke skulde ske nogen Forandring i de Regler, man var inde paa, om, forinden man, naar Ædruelighedskommissionens Betænkning bliver afgivet, faar Lejlighed til at overveje disse Spørgsmaal. Jeg forstod efter det Lovforslag, den højtærede Indenrigsminister har forelagt Tinget i Dag, at dette Spørgsmaal vilde blive overladt til Rigsdagens Beslutning. Derimod har jeg naturligvis ikke noget at indvende; jeg finder det naturligt, at

Rigsdagen faar den afgørende Indflydelse. Men det kunde dog interessere mig at vide, hvorledes Regeringens Stilling er, og jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Minister, om han kan vedstaa det Tilsagn, hans Forgænger gav mig, om man stadig kan betragte det som Regeringens Villie, at disse Foranstaltninger skal opretholdes, indtil der, naar Ædruelighedskommissionen har afgivet Betænkning, bliver Anledning til at overveje hele dette Spørgsmaal.

Der er sket Henvendelser til Rigsdagens Medlemmer — jeg antager, at alle Tingets Medlemmer har faaet tilsendt de paagældende Bladartikler — gaaende ud paa, at man nu burde ophæve disse Foranstaltninger for at støtte Industrien. Jeg vil i den Anledning, foruden at henvise til de Bemærkninger, jeg havde Lejlighed til at gøre herom under Finanslovbehandlingen og Tillægsbevillingslovens Behandling i Fjor, tilføje, at det ser mærkeligt ud, at man fra Industriens Side gør gældende, at de Baand, der hviler paa den, er hindrende for dens Virksomhed. Thi naar man ser efter i „Statistiske Efterretninger“, viser det sig, at Produktionen af stærkt Øl i 1920 udgjorde ikke mindre end 1,642,000 hl, medens den gennemsnitlige Produktion af stærkt Øl i Tiden 1911—15 udgjorde 1,036,000 hl. Det vil altsaa sige, at *Produktionen* af stærkt Øl i 1920 var halvanden Gang saa stor som det tidligere normale, og at *Forbruget* af stærkt Øl, der havde en Salgs-værdi af ca. 102 Mill. Kr., ligeledes var halvanden Gang saa stor som det tidligere normale. Det tyder ikke paa, at vi her staar overfor en Industri, der er i nogen særlig Nød. Og naar man har villet henvise til, at det var rimeligt her at ligestille den danske Industri med Udlandets, saa vil jeg blot gøre opmærksom paa, at i Følge de indskrænkende Bestemmelser paa dette Omraade, i Følge Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 18. Januar 1921 § 2, der her er gældende, er Reglen den, at fra den nævnte Bekendtgørelses Ikrafttræden kan Udlevering af Øl med over 3 Vægtprocent Alkohol, der indføres fra Udlandet, kun ske efter forud indhentet Tilladelse fra Departementet for Told- og Forbrugsafgifter. Forholdet er altsaa ingenlunde det, at man frit kan indføre Øl fra Udlandet.

Det forekommer mig derfor, at de Krav, der er rejst med Hensyn til Ophævelse af de indskrænkende Bestemmelser paa dette Omraade, savner saglig Begrundelse. Saaledes som de økonomiske og sociale Forhold er her i Landet, vil man vistnok i alt Fald fra Folkets overvejende Flertals Side mene, at